

Arrest

nr. 186 196 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 25 april 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 23 april 2017 tot terugdrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.DIMONEKENE VANNESTE, die loco advocaat M. MAKIADI MAPASI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is op 23 april 2017 tegengehouden aan de grenscontrole in Zaventem. Hij is naar Brussel Zaventem gevlogen vanuit Kinshasa, met een tussenstop in Turkije. Hij was in het bezit van een geldig nationaal paspoort met een visum type C, geldig van 22/04/2017 tot 21/05/2017 voor een duur van 14 dagen.

1.2. Op 23 april 2017 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot teruggrijping genomen. Zij vormt de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd is:

“ (...) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

*Reden van de beslissing: **betrokkene verklaart voor de eerste keer naar België te komen, als toerist maar tevens als zakenman. Hij legt twee hotelreservaties voor, maar slechts de eerste (1 nacht) is nog geldig. De andere reservatie blijkt geannuleerd te zijn. Bij contactname met het hotel blijkt dat iemand al het hotel gebeld had om te horen of betrokkene al aangekomen was. Betrokkene beweert echter met niemand enige afspraak te hebben in België. Hij kan geen enkele concrete reden voor zijn bezoek aan België geven**”.*

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een situatie waarbij zij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt niet betwist door de verwerende partij en het staat dan ook vast. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

In casu zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen middel uiteen ontleend aan de schending van een door het EVRM gewaarborgd recht of een door een ander rechtsinstrument gewaarborgd grondrecht. Verzoeker ontwikkelt evenmin een middel dat de openbare orde raakt. In de huidige stand van het geding wordt het in het verzoekschrift ontwikkelde middel niet onderzocht, daar, zoals hierna zal blijken, niet voldaan is aan de cumulatieve vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

Onder het kopje, "LA NECESSITE DE L'EXTREME URGENCE" van het verzoekschrift kan gelezen worden: « Que le préjudice dont redoute le requérant est à la fois économique, morale et financier ». Verder wordt onder het kopje, « SURVENANCE D'UN PREJUDICE GRAVE DIFFICILEMENT REPARABLE » het volgend uiteengezet:

« Qu'en ce qui concerne l'exigence qu'un risque de préjudice grave difficilement réparable soit démontrée, la partie requérante ne peut pas se limiter à des imprécisions et à des généralités. Elle doit, au contraire, invoquer des éléments très concrets dont il ressort qu'elle subit ou risque de subir personnellement un préjudice grave difficilement réparable. En effet, il doit être possible, pour le Conseil, d'estimer avec une précision suffisante s'il existe un risque de préjudice grave difficilement réparable et, pour la partie défenderesse, de se défendre à l'égard des faits et des arguments allégués par la partie requérante. La partie requérante doit invoquer des éléments qui démontrent, d'une part, la gravité du préjudice qu'elle subit ou risque de subir, ce qui signifie concrètement qu'elle doit donner des indications concernant la nature et l'ampleur du préjudice prévu, et qui démontrent, d'autre part, le caractère difficilement réparable du préjudice ;

Que le risque de survenance d'un préjudice moral, économique et financier est indéniable, si jamais votre conseil n'annule pas la décision attaquée ;

Qu'il a été jugé sur cette question:

-Un exposé sommaire peut être considéré comme conforme aux dispositions de l'article 39/82, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 et de l'article 32, 2°, du RP CCE, si le préjudice grave difficilement réparable est évident, c'est-à-dire lorsqu'aucune personne raisonnable ne peut le contester, et donc également lorsque la partie défenderesse, dont les dispositions légales et réglementaires susmentionnées visent à préserver le droit à la contradiction, comprend immédiatement de quel préjudice il s'agit et peut, à cet égard, répondre à l'exposé de la partie requérante (cf. CE, 1er décembre 1992, n° 41.247) >>;

-Le Conseil observe que le risque de préjudice grave difficilement réparable, tel que décrit par la partie requérante, est directement lié au moyen en ce qu'il y est reproché à la partie défenderesse d'avoir fait preuve d'une motivation inadéquate et insuffisante ne permettant pas d'établir la réalisation d'un examen rigoureux d'un grief au regard de l'article 8 CEDH. Le moyen ayant été jugé sérieux sur ce point, le Conseil estime que l'existence d'un risque de préjudice grave difficilement réparable doit être tenu pour établi (CCE., n° 159 065 du 19 décembre 2015) ;

-L'exposé du préjudice grave et difficilement réparable étant lié au sérieux du moyen, jugé prima facie, sérieux ci-avant, il doit être considéré que la troisième condition cumulative est remplie (CCE., numéro 165 435 du 8 avril 2016).

Alhoewel de verzoekende partij er zich van bewust is dat *“la partie requérante ne peut pas se limiter à des imprécisions et à des généralités. Elle doit, au contraire, invoquer des éléments très concrets dont il ressort qu'elle subit ou risque de subir personnellement un préjudice grave difficilement réparable. En effet, il doit être possible, pour le Conseil, d'estimer avec une précision suffisante s'il existe un risque de préjudice grave difficilement réparable et, pour la partie défenderesse, de se défendre à l'égard des faits et des arguments allégués par la partie requérante. La partie requérante doit invoquer des éléments qui démontrent, d'une part, la gravité du préjudice qu'elle subit ou risque de subir, ce qui signifie concrètement qu'elle doit donner des indications concernant la nature et l'ampleur du préjudice prévu, et qui démontrent, d'autre part, le caractère difficilement réparable du préjudice »* blijft de verzoekende partij zeer vaag over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij riskeert op te lopen indien de onmiddellijke schorsing van de bestreden beslissing niet bevolen wordt. Het louter poneren *« Que le risque de survenance d'un préjudice moral, économique et financier est indéniable »* zonder nader toe te lichten wat het *« préjudice moral, économique et financier »* « precies omvat en waarom het onmiskenbaar zou zijn, volstaat te dezen niet. Verzoeker verzuimt volledig enig persoonlijk en concreet gegeven te verstrekken omtrent het bestaan en de omvang van zijn persoonlijk moreel, economisch en financieel nadeel.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Verzoeker voert in casu geen schending aan van een dergelijk grondrecht. Derhalve kan artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet geen toepassing vinden.

Verzoeker heeft in tegenstelling tot wat hij voorhoudt evenmin een middel ontwikkeld waarin hij de schending van artikel 8 EVRM aanvoert.

Er wordt ook geen middel opgeworpen dat de openbare orde raakt.

Het is ook niet voor ieder redelijk mens op het eerste zicht duidelijk wat precies verzoekers moreel, economisch en financieel nadeel is dat hij riskeert op te lopen bij de uitvoering van de bestreden beslissing en dat dit dan moeilijk te herstellen is.

2.4.3. De Raad dient derhalve te concluderen dat niet voldaan is aan de derde cumulatieve voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Dit volstaat om huidige vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

mevr. C. HEIRBRANT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. HEIRBRANT

M. EKKA